

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.6.2016 r.
COM(2016) 434 final

2016/0198 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 ustanawiające jednolity wzór
dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich**

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU

Obecny wzór dokumentu pobytowego został określony we wspólnym działaniu Rady 97/11/WSiSW przyjętym w 1997 r. W 2009 r. państwa członkowskie uznały, że ze względu na bardziej zaawansowane sposoby podrabiania niezbędne jest opracowanie nowego wzoru dokumentów pobytowych i podjęły decyzję o wprowadzeniu bardziej nowoczesnych zabezpieczeń w celu ich udoskonalenia w dokumentach pobytowych.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 380/2008, ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich. Ze względu na wprowadzenie elementów biometrycznych (wizerunek twarzy oraz odciski palców) zniesiono dokument pobytowy w postaci naklejki, a od 20 maja 2011 r. dopuszczalne są jedynie dokumenty pobytowe w formie karty. W trakcie negocjacji zmian z 2008 r. do rozporządzenia, w następstwie których wprowadzono identyfikatory biometryczne w postaci mikroprocesora bezstykowego w dokumencie pobytowym, niektóre państwa członkowskie wyraziły życzenie, aby wbudować dodatkowy mikroprocesor stykowy na potrzeby organów krajowych w usługach elektronicznej administracji rządowej. Zaakceptowano to rozwiązanie, jak również – fakultatywne wykorzystanie dodatkowych (krajowych) zabezpieczeń.

Karta będąca dokumentem pobytowym jest również wykorzystywana na potrzeby zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego i szczególnych zezwoleń wydawanych na podstawie prawodawstwa unijnego dotyczącego legalnej migracji¹.

Jednolitość a krajowe zabezpieczenia

Komisja przychyliła się do wprowadzenia jednolitego wzoru dokumentu pobytowego, tak jak w przypadku naklejki wizowej. Oznaczałoby to, że wszystkie państwa członkowskie przyjmują ten sam rodzaj karty, wzór i te same zabezpieczenia. Biorąc pod uwagę osiągnięcia techniczne wprowadzone w niektórych państwach członkowskich w obszarze elektronicznej administracji rządowej za właściwe uznano wyrażenie zgody na dodanie mikroprocesora

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 1); dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12); dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16 z 23.1.2004, s. 44); dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.U. L 375 z 23.12.2004, s. 12); dyrektywa Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15); dyrektywa Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 17); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 1); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz.U. L 94, z 28.3.2014, s. 375); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz.U. L 157 z 27.5.2014, s. 1).

stykowego na potrzeby elektronicznej administracji rządowej w przypadku tych państw członkowskich, które chciałyby zapewnić obywatelom państw trzecich przywileje, które przysługują ich własnym obywatelom, przy jednoczesnym uznaniu, że może to doprowadzić do pewnej „niejednorodności” wzoru.

W tym kontekście w pkt 2 lit. h) w załączniku I do rozporządzenia dodano następujące zdanie:

„państwa członkowskie mogą również wprowadzać dodatkowe krajowe zabezpieczenia, pod warunkiem że zabezpieczenia te figurują w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia oraz że nie zmieniają one ujednoliconego wyglądu poniższych wzorów ani nie obniżają skuteczności jednolitych zabezpieczeń;”.

Wykaz został następnie utworzony decyzją Komisji C (2009) 3770 z dnia 20 maja 2009 r. W wykazie uwzględniono zabezpieczenia, z których państwa członkowskie mogły skorzystać, jeżeli tak postanowiły.

Możliwość wyboru i wdrażanie dodatkowych fakultatywnych zabezpieczeń oraz możliwość dokonywania rozszerzającej interpretacji specyfikacji technicznych, które nie są już wystarczająco konkretne ze względu na rozwój techniczny, oznacza, że jakość i wygląd dokumentów pobytowych różni się znacznie między państwami członkowskimi.

Prace nad nowym wzorem i zabezpieczeniami rozpoczęły się w 2010 r., kiedy utworzono podgrupę komitetu powołanego na podstawie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1683/95 („komitet art. 6”) do prac nad tym zagadnieniem.

Z punktu widzenia Komisji ten „nowy początek” stał się również szansą na rozważenie możliwości wprowadzenia jednolitego i zharmonizowanego wzoru oraz zapewnienia, by wszystkie dokumenty pobytowe były zabezpieczone w tym samym najwyższym stopniu. Pozwoliłoby to funkcjonariuszom straży granicznej i innym urzędnikom na rozpoznawanie dokumentów pobytowych na pierwszy rzut oka.

Jak wyjaśniono w pkt 3 poniżej, w czasie konsultacji z zainteresowanymi stronami stało się jasne, że w pełni zharmonizowane podejście pociągnęłoby za sobą bardzo wysokie koszty dla niektórych państw członkowskich. Osiągnięto kompromis, zgodnie z którym utrzymany zostanie wykaz najnowocześniejszych dodatkowych zabezpieczeń, które można dodać w razie potrzeby do wspólnego jednolitego wzoru.

Jednym z głównych powodów zastosowania tego podejścia był fakt, że specyfikacje techniczne przyjęte w 2009 r. wymagają, aby karta była wykonana z plastiku (jak karta kredytowa). Specyfikacje techniczne nie określają jednak dokładnie, jaki rodzaj plastiku ma być wykorzystany. Na rynku dostępne są różne rodzaje plastiku, przy czym najbardziej odpowiednim z nich jest poliwęglan. Obecnie wszystkie karty składają się z kilku warstw wykonanych z różnych rodzajów plastiku, chociaż w większości przypadków używa się poliwęglanu. Technologie produkcji poszczególnych rodzajów plastiku stosowane w poszczególnych państwach członkowskich są także różne. Zakres technik wykorzystywanych do wytwarzania kart oznacza, że nie wszystkie zaproponowane zabezpieczenia mogą zostać przyjęte. Ponieważ nowy dokument pobytowy nie powinien wiązać się z dodatkowymi kosztami, dalsze dążenie do pełnej harmonizacji było niemożliwe.

Państwa członkowskie, które chciały wprowadzić fakultatywne zabezpieczenia, były gotowe ograniczyć je do minimum i określić w specyfikacjach technicznych technologie, które można stosować, oraz miejsce i rozmiar zabezpieczeń. Zostaną one określone w przyszłej decyzji wykonawczej Komisji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Zastosowanie ma art. 79 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego pkt 2 lit. a), który określa „warunki wjazdu i pobytu oraz standardy w zakresie wydawania przez państwa członkowskie wiz długoterminowych i zezwoleń na pobyt” (dawny art. 63 pkt 3 lit. a) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską).

Dlaczego nie zaproponowano wersji przekształconej rozporządzenia?

Co do zasady po trzeciej znaczącej zmianie należy przekształcić rozporządzenie.

W tym wypadku istnieją jednak argumenty przemawiające za odstępieniem od tej zasady. Główne zmiany będą miały zastosowanie do decyzji wykonawczej Komisji określającej objęte tajemnicą specyfikacje techniczne na potrzeby wytwarzania nowych dokumentów pobytowych. Nie wprowadza się istotnych zmian do części normatywnej proponowanego rozporządzenia; zastępuje się jedynie załącznik w celu określenia nowego wzoru. Nowe przepisy powinny zostać przyjęte jak najszybciej, ponieważ oszuści podejmują działania z wyprzedzeniem, a dokument pobytowy powinien być wyposażony w lepsze zabezpieczenia. Ponadto niniejsze rozporządzenie ma ograniczone znaczenie dla ogółu społeczeństwa, w przeciwieństwie do innych przepisów w dziedzinie polityki wizowej, takich jak przepisy kodeksu wizowego.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

W art. 79 ust. 2 lit. a) TFUE nadano Parlamentowi Europejskiemu i Radzie uprawnienie do przyjmowania środków dotyczących norm wydawania przez państwa członkowskie długoterminowych wiz i dokumentów pobytowych.

Niniejszy wniosek mieści się w granicach określonych tymi postanowieniami Traktatu i nie zmienia zakresu stosowania przepisów Unii.

Celem niniejszego wniosku jest zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jednolitego wzoru dokumentu pobytowego w świetle ewolucji metod fałszowania dokumentów. Cel ten nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez poszczególne państwa członkowskie, ponieważ wzór musi być jednolity, a zmiana obowiązującego aktu prawnego Unii może zostać dokonana wyłącznie przez Unię.

• Proporcjonalność

Artykuł 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że treść i forma działania UE nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatów. Forma wybrana dla tego działania musi zatem umożliwić osiągnięcie celów wniosku i jego wprowadzenie w życie w możliwie najskuteczniejszy sposób.

Aby zapewnić stosowanie jednolitego wzoru dokumentu pobytowego w taki sam sposób we wszystkich państwach członkowskich, wzór określono w rozporządzeniu. Niniejszy wniosek stanowi zmianę tego rozporządzenia, a zatem musi przyjąć formę rozporządzenia. Jeżeli chodzi o treść, inicjatywa ta jest ograniczona do poprawy istniejącego rozporządzenia. Służy ona osiągnięciu celu polityki, jakim jest zwalczanie nielegalnej migracji poprzez utrudnienie podrabiania lub przerabiania dokumentów. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

3. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Podgrupa komitetu art. 6 opracowała dokument zawierający wszystkie wymogi, określający wszystkie pożądane udoskonalenia, które można wprowadzić do nowego wzoru. Państwa członkowskie zgodziły się skontaktować ze swoimi dostawcami i przedstawić propozycje. Następnie wybrały preferowany wzór i wspólne zabezpieczenia, które mają zostać wbudowane do nowego dokumentu pobytowego. Jednym z wymogów było to, aby nowy wzór nie pociągał za sobą nowych kosztów.

W toku dyskusji stało się jasne, że państwa członkowskie nie przychylają się do pomysłu wprowadzenia w pełni zharmonizowanego dokumentu. Państwa członkowskie nalegały na utrzymanie wykazu „zaktualizowanych” dodatkowych zabezpieczeń, które można włączyć w razie potrzeby do wspólnego jednolitego wzoru. Ze względu na różne obowiązujące procedury wytwarzania państwa członkowskie nie chciały wprowadzać modyfikacji do swoich systemów i wołały nadal korzystać ze wspólnej „jednolitej” karty o podwyższonym poziomie zabezpieczeń oraz zaktualizowanego wykazu fakultatywnych (krajowych) zabezpieczeń. „Jednolitość” oznacza jedynie jednolity wzór oraz pewne standardowe zabezpieczenia, do których można dodać fakultatywne zabezpieczenia krajowe.

Konsekwencje finansowe jedynie dla niektórych państw członkowskich oznaczały, że osiągnięto rozwiązanie kompromisowe. Oznaczało to utrzymanie możliwości wprowadzania dodatkowych fakultatywnych zabezpieczeń, ale z ograniczeniem wykazu do minimalnego możliwego poziomu, w zależności od wpływu zabezpieczeń na jednolity wygląd, w szczególności strony przedniej Ponadto specyfikacje techniczne (rodzaj materiału oraz technologie do zastosowania, miejsce i rozmiar zabezpieczeń itp.) zostaną uściślone, tak aby rozbieżne interpretacje nie były już możliwe. Takie rozwiązanie powinno ujednolicić wygląd karty, co jest istotne dla jej jednolitości i rozpoznawalności dla funkcjonariuszy straży granicznej.

Wyczerpujący wykaz fakultatywnych zabezpieczeń zostanie określony w załączniku zawierającym specyfikacje techniczne przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 7 niniejszego rozporządzenia. Obraz określony w załączniku do rozporządzenia może zatem różnić się nieznacznie na stronie tylnej dokumentu pobytowego w zależności od tego, jakie fakultatywne zabezpieczenia są wykorzystywane przez dane państwo członkowskie.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wnioskowana zmiana nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Przepisy szczegółowe

Rozporządzenie zmieniające opiera się na art. 79 ust. 2 lit. a) TFUE, który zastąpił art. 63 pkt 3 lit. a) TWE.

1. Uczestnictwo Danii

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie będzie nim związana ani go nie stosuje.

Zważywszy, że niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania ma obowiązek podjąć w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.

2. Uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa i Irlandii

Zgodnie z art. 4a akapit pierwszy Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatów, postanowienia tego protokołu mają zastosowanie także w odniesieniu do środków zaproponowanych lub przyjętych zgodnie z częścią trzecią tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zmieniających obowiązujące środki, którymi państwa te są związane. Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002, które ma zostać zmienione niniejszym wnioskiem. Zatem zastosowanie mają postanowienia protokołu nr 21. Oznacza to, że Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu proponowanego rozporządzenia (art. 1 protokołu nr 21). Na podstawie art. 3 Protokołu nr 21 mogą jednak zawiadomić Radę w terminie trzech miesięcy od przedstawienia wniosku o zamiarze uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu tego środka.

Zastosowanie ma również art. 4 protokołu nr 21, który przewiduje, że Zjednoczone Królestwo i Irlandia mają możliwość zaakceptowania środka po jego przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę.

Aby uwzględnić decyzje, które zostaną podjęte przez Zjednoczone Królestwo i Irlandię w terminie trzech miesięcy od przyjęcia wniosku, w nawiasach kwadratowych umieszczono sześć tekstów ewentualnych motywów. Z motywów tych Parlament Europejski i Rada wybiorą odpowiednio jeden lub dwa na podstawie decyzji podjętych przez Zjednoczone Królestwo i Irlandię w terminie trzech miesięcy od przyjęcia wniosku.

3. Rozwój dorobku Schengen w rozumieniu układów o stowarzyszeniu

Rozporządzenie (WE) nr 1030/2002 stanowi część dorobku Schengen, mającego zastosowanie do Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu na podstawie odpowiednich układów o stowarzyszeniu. Proponowana zmiana powinna mieć zastosowanie również do tych krajów stowarzyszonych.

4. Część normatywna

Artykuł 1

W artykule tym określono, że załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 należy zastąpić nowym załącznikiem zawierającym obraz i ogólny opis nowego dokumentu pobytowego.

Artykuł 2

Aby zużyć istniejące zapasy, wprowadza się sześciomiesięczny okres przejściowy, w czasie którego państwa członkowskie mogą nadal stosować stare dokumenty pobytowe.

Artykuł 3

Po pierwsze, zamieszcza się zwyczajowy przepis o wejściu w życie rozporządzenia.

Następnie dodaje się przepis stanowiący, że państwa członkowskie mają obowiązek wprowadzenia nowych dokumentów pobytowych dziewięć miesięcy po przyjęciu przez Komisję decyzji wykonawczej w sprawie dodatkowych specyfikacji technicznych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 określa jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich.
- (2) Jednolity wzór dokumentów pobytowych, który był wykorzystywany w swojej obecnej postaci od 1997 r., należy uznać za zagrożony w świetle poważnych przypadków fałszowania i oszustw.
- (3) W związku z tym należy wprowadzić nowy wspólny wzór dokumentu pobytowego, wyposażony w nowoczesne zabezpieczenia, w celu zapewnienia większego bezpieczeństwa i zapobiegania fałszerstwom.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania. Zważywszy, że niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego wdrożenia do swojego prawa krajowego.
- (5) [Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie są nim związane ani go nie stosują.]
- (6) [Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.]

- (7) [Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.]
- (8) [Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wspomniane państwa członkowskie powiadomiły o zamiarze uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]
- (9) [Zgodnie z art. 3 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło (pismem z dnia ...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]
- (10) [Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła (pismem z dnia ...) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.]
- (11) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany odpowiednio w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. oraz art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (12) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzenie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen², które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE³.
- (13) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁴, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁵.
- (14) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską,

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

³ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁴ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁵ Decyzja Rady 2008/903/WE z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie pełnego stosowania przepisów dorobku Schengen w Konfederacji Szwajcarskiej (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁶, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁷.

- (15) W celu umożliwienia wykorzystania istniejących zapasów dokumentów pobytowych należy wprowadzić okres przejściowy, w trakcie którego państwa członkowskie mogą w dalszym ciągu używać starych dokumentów pobytowych.
- (16) Należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 1030/2002 w poniższy sposób,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dokumenty pobytowe zgodne ze specyfikacjami określonymi w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002, które mają zastosowanie do daty, o której mowa w art. 3 akapit drugi, mogą być stosowane w przypadku dokumentów pobytowych wydawanych przez okres sześciu miesięcy od tej daty.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po dwunastu miesiącach od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁶ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁷ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).